

Cena pojedynczego
egzempl. 12 gr.

Gazeta Grudziądzka

w Imię Boże!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Za Wiarę i Ojczyznę!

Wydanie II

„Gazeta Grudziądzka“ wychodzi 3 razy tygodniowo w 3 wydaniach: I. (Pomorze) II. Wojew. centralne, kresy wsch., Wielkopolska i zagranica), III. (Wielkopolska i Śląsk) wraz z bezpłatnymi dodatkami: „Gospodarz i Osadnik“, „Robotnik“, „Dobra Gospodyni“, „Śmiech“, „Przyjaciel Młodzieży“, „Gość Świąteczny“ i inne dodatki. — Przedpłata wynosi kwartalnie wraz z odnośnieniem do domu złotych 390. w Wolnem Mieście Gdańsku 7.50 guldenów, zagranicą wraz z kosztami przesyłki: we Francji 20 franków, w Belgji 6.50 belgów, w Holandji 2.50 guldenów nól., w Niemczech 4.00 RMk., w Szwajcarii 5 fr. szw., w Czechosłowacji 38 koron czesk., w Austrii 8 szylingów, w Danji 6.00 koron duńsk., w Szwecji 5 koron szwedz., we Włoszech 20 lirów włoskich, w Ameryce i Kanadzie 1.50 dol., w innych krajach równowartość 1.50 dol. ameryk. — Ogłoszenie drobne z słowo 20 groszy, słowa tłustym drukiem podwójnie najmniej 2 zł., tylko za gotówkę zgóry.

Na środę, 11-go listopada 1936 r.

Stwarzanie atmosfery

W ostatnich dniach odbyło się w Polsce kilka procesów, które, pomijając meritum tych spraw, rzuciły ponure światło na stosunki, jakie się w ostatnich latach wytworzyły w tej dziedzinie, która nazywa się wymiarem sprawiedliwości. Stosunki te są niezdrowe.

Dla przykładu weźmy trzy procesy, bardzo głośne.

Przed sądem apelacyjnym w Warszawie odbyła się rozprawa apelacyjna głośnego procesu trucielińskiego Grzeszolskiego. Sąd okręgowy w Sosnowcu skazał Grzeszolskiego na karę śmierci za otrucie własnych dzieci. Sąd apelacyjny zaś zmienił wyrok sądu okręgowego uwalniając skazanego od winy i kary. W uzasadnieniu wyroku uniewinniającego sąd apelacyjny w Warszawie orzekł, że sąd okręgowy w Sosnowcu, skazując Grzeszolskiego na karę śmierci, uległ atmosferze stworzonej przez szwagierkę podsądnego Kuczalską i jej rodzinę. Słowem, przewód sądowy w Sosnowcu odbywał się w atmosferze plotek.

Przed sądem okręgowym w Eydgoszczy toczył się proces przeciwko dyrektorowi i urzędnikom fabryki pilników „Grakona“. Oskarżono ich, że w dostawach państwowych nie tylko, że dostarczali gorszy materiał, ale oszukiwali tak że i w przesyłkach, dostarczając mniej towaru, aniżeli wykazywali w rachunkach. Doniesienie złożyli wydaleni pracownicy firmy „Grakona“. Na podstawie tego doniesienia rozpoczęto śledztwo, które toczyło się w atmosferze stworzonej przez ludzi, którzy kierowali się chęcią zemsty, za wydalenie. Tej to atmosferze ulegli urzędnicy służby śledczej, sędzia śledczy i prokuratura. Podejrzanych trzymano w areszcie śledczym. Fabryce wstrzymano zamówienia państwowe. Fabryka nie mając zamówień wydała kilkudziesięciu pracowników. I wreszcie, na rozprawie głównej, okazuje się, że wszystko od „a“ do „z“ jest zmyślane. Firma „Grakona“ uczciwie wywiązywała się ze swych zobowiązań. Oskarżeni zostają uwolnieni od winy i kary.

Atmosferze, stworzonej przez mściwych ludzi, uległ w tym wypadku aparat śledczy, sąd zaś tej zatrutej atmosferze nie uległ.

Trzeci proces, niemniej słynny od procesu Grzeszolskiego, to proces b. starosty działdowskiego Twardowskiego.

Czego to wszystkiego nie zarzucano pierwotnie Twardowskiemu. Sprzeniewierzenie kroci tysięcy złotych. Suma ta jednak topniała, tak że w wyroku sądu okrę-

gowego w Grudziądzu mówi się już tylko o sprzeniewierzeniu 22 tysięcy zł. Dr. Twardowski zostaje skazany na 5 lat więzienia i utratę praw obywatelskich przez 5 lat.

Odbywa się rozprawa apelacyjna przed sądem apelacyjnym w Poznaniu. I co się okazuje? Dr. Twardowski nie ukradł, lecz nadużył władzy i przekroczył uprawnień starosty. Sąd apelacyjny zmienia kwalifikację czynu i wyrok sądu okręgowego w Grudziądzu.

I w tym procesie stworzył ktoś atmosferę, której uległ sąd okręgowy w Grudziądzu. Kto stworzył taką atmosferę w tym procesie?

Obronca oskarżonego, p. adw. Heimowski, wskazuje na kilku ludzi.

„Wywiązała się sprawa, mówi obrońca, w której stanowiąco wo-

jewody było zagrożone od takiego czy innego postępowania sądu. Tragiczny to konflikt. W tych jednak wypadkach musi być najzupełniejsze równouprawnienie stron: wojewody i sądu. Czy sąd pierwszej instancji sprostał swemu zadaniu. Twierdzą, że zasada równouprawnienia nie została urzeczywistniona.“ — „Rzeczoznawcy: Banaś, obecny szef wydziału bezpieczeństwa, dawniej naczelnik wydziału samorządowego i urzędnik Zakrzewski byli odpowiedzialni za porządki finansowe w Działdowie. Służbowo winni obaj odpowiadać za bałagan buchalteryjny w tym powiecie. Oni bowiem pilnują praworządności finansowej. Przez 2 lata nie robili kontroli, a gdy wykryto bałagan — oni stali się rze-

(Ciąg dalszy na stronie 2-giej).

Straszna katastrofa na Kolei elektrycznej pod Warszawą

W piątek dn. 6 bm. w godzinach rannych między stacjami elektrycznej kolei dojazdowej Wiktorzyn i Sześćsiwice tuż pod Warszawą na skrzyżowaniu toru kolejki elektrycznej z torami kolei Warszawa — Radom wydarzyła się straszliwa katastrofa.

W wymienionym miejscu oczekiwał pociąg elektryczny idący z Grudzińska Mazow. do Warszawy złożony z trzech wagonów, na przedzie pociągu pędzącego Warszawa — Kraków. Wszystkie wagony tego pociągu zapełnione były uczniami jadącymi do szkół warszawskich i ludźmi spieszącymi do pracy.

Nagle na tył tego pociągu wjechał całym pędem pędzący pociąg elektryczny idący z Malinówka, a przychodzący do Warszawy w pięć minut po pociągu pierwszym.

Skutki zderzenia były straszne. Wagon motorowy pociągu milanowskiego został wgnieciony w ostatni wagon pociągu z Grudzińska. Rozległ się straszny trzask. W obu pociągach wyleciały szyby i pasażerowie pospadali z ławek. Na bardziej ucierpiał i zostały rozbite wagon motorowy pociągu milanowskiego oraz ostatni i środkowy wagon pociągu grudzińskiego. Z pod rozbitych wagonów rozległy się jęki rannych.

AKCJA RATUNKOWA.

Wśród pasażerów, którzy wyszli cało z katastrofy, wybuchła nieopisana panika. Ktoś wreszcie zaalarmował Pogotowie, kierownictwo kolejki, dyrekcję tramwajów

wię wydobycie z pod ich szczątków rannych pasażerów.

W kilka minut później nadjechał pociąg ratowniczy z Komorowa oraz drugi taki pociąg z Warszawy. Po jedynym wolnym torze puszczono oba te pociągi, zabierając do nich rannych.

Grozę położenia powiększał fakt, że karetki Pogotowia Ratunkowego nie mogły przybyć na miejsce katastrofy z powodu braku jakiegokolwiek dojazdu. Wobec tego zorganizowano punkt opatrunkowy na rogu ulicy Żelaznej i Nowogrodzkiej. Rannych przewożono do tego miejsca wagonem motorowym pociągu grudzińskiego, który nie ucierpiał w katastrofie.

OFIARY.

Z pod gruzów wagonów wydobyto około 30 osób ciężko rannych, przeważnie młodzieży szkolnej. Jeden z tych rannych 15-letni uczeń Stefan Pióciennik z Nowej Wsi zmarł. Poza tym w szpitalu zmarły jeszcze 4 osoby.

Na miejsce katastrofy przybyły władze sadowo-śledcze, które podjęły natychmiast dochodzenie, w celu ustalenia przyczyn katastrofy. Przyczyny katastrofy narazie nie są ustalone. Tor w tym miejscu nie posiada żadnego ostrego zakrętu, to też motorowy pociąg pędzący powinien był widzieć stojący na przejeździe pociąg grudziński.

Madryt zdobyty przez wojska powstańcze

W sobotę o godzinie 16-ej wojska powstańcze po zaciętych walkach zajęły Madryt.

Atak powstańców pod dowództwem gen. Valery rozpoczął się od przedmieścia Carabanchel, równocześnie rozpoczęły się walki o most „Toledo“ na rzece Mansanares, przedzielającej miasto. Atak powstańców był tak nagły i tak zacięty, że milicja czerwona i wojska rządowe po bezskutecznej obronie Madryt oddały.

Jak donoszą, głównodowodzący wojskami rządowymi, broniącymi stolicy, na wieść o wtargnięciu powstańców do miasta popelnił samobójstwo.

Wiadomość o wkroczeniu wojsk powstańczych do Madrytu obiegła lotem błyskawicy wszystkie prowincje, nad którymi rozciąga się władza powstańców. We wszystkich miastach i wioskach zderzono w dzwony. Ludność manifestuje na ulicach żywiołowo swą radość z powodu zajęcia Madrytu.

Rząd narodowy zamierza z okazji zajęcia Madrytu poinformować rządy wszystkich państw europejskich i zamorskich o objęciu władzy w całym państwie.

GROŹBY

CZERWONEJ MILICJI.

Członkowie milicji rządowej, należący do oddziałów, broniących Madrytu, grożą wysadzeniem w powietrze wszystkich większych budynków przed opuszczeniem miasta. Wysadzone mają być: gmach teatru, drapacz nieba, mieszczący centralę telefoniczną, szereg budynków rządowych oraz pałac królewski.

Około 30.000 jeńców i zakładników, znajdujących się w stolicy, straciło już nadzieję na uratowanie, gdyż według powszechnej opinii milicjanci przed oddaniem miasta, wymordują wszystkich jeńców i zakładników.

SOWIETY DORADZAJĄ OGŁOSZENIE REPUBLIKI SOWIECKIEJ.

Radiostacja w Tetuanie wydała komunikat, donoszący z Barcelony, jakoby ambasador sowiecki Rosenberg doradzał rządowi hiszpańskiemu proklamowanie republiki sowieckiej na całym terytorium hiszpańskim, będącym pod władzą rządu madryckiego.

